priſtinos ſyncellitas. & iā
cellulę ſuę quam in extre
ma horti parte conſtrux
erat. honoratos & hoſpi
tio; ubi cum ſatis ardua
atque pręcelſa cuidā
fratri monaſterii regu
lam ſubeunti. coram
omnib: in ſinaxi fratri
bus pręcepta tradidiſ
ſet. quę in quarto ut prę
diximus inſtitutionum
libro quanta potui bre
uitate conplexus ſum.
tam inconprehenſibilia
nobis. tamq: mirifica
uerę abrenuntiationis
culmina uidebantur.
ut nullo modo illuc humi
litatem nrām crederem'
poſſe conſcendere; Igit̄
de deſperatione deiecti.
& ipſo & iam uultu. inti
mam cogitationum
amaritudinem non ce
lantes. ad beatum ſenē
ſatis anxia mente re
currimus; cui protinus

cauſam tantę meſtitudi
nis inquirenti. abbas ger
manus grauiter inge
miſcens ita reſpondit.

Quanto magni
ficentior atque
ſublimior incog
nita nobis ſermo doctri
nę. iter arduum pręcel
ſiſſimę renuntiationis
aperuit. & quaſi remota
oculorum nrōrum caligi
ne conditum caelo eius cul
men oſtendit. tanto ma
iore deſperationis mole
deprimimur; inmenſi
tatem ſiquidem eius cum
exiguitate nrārum uiri
um metientes. & nimiā
abiectionem ignauię nrę.
cum infinita uirtutis
oſtenſę celſitudine con
ferentes. paruitatē nrām
non ſolum ad illa non poſ
ſe proficere. uerum & iā
ab eo quod ē deficere poſ
ſe ſentimus; n a ponde
ribus nimię deſperationis